

Απομένει η ψήφιση
στη Βουλή

**Ετοιμό το νέο
εφιαλτικό
«πακέτο»**

ΣΕΛΙΔΑ 3

**Υπάρχει φως
στο βάθος
του τούνελ;**

ΣΕΛΙΔΑ 5

**Η λαμογιά
στο DNA του
καπιταλισμού**

ΣΕΛΙΔΑ 7

**Οι νεοναζί
στήνουν
σύστημα
σύγχρονου
δουλεμπόριου**

ΣΕΛΙΔΑ 12

**Πιέζουν για την
εφαρμογή του
νόμου-πλαίσιο**

ΣΕΛΙΔΑ 10

Δέχτηκαν τις αιτήσεις των
πρώην απεργών πείνας

**Να ανανεώσουν
τώρα τα
«χαρτιά» τους**

ΣΕΛΙΔΑ 11

**Με τις πλάτες
της αστυνομίας
δρουν τα
τάγματα
εφόδου**

ΣΕΛΙΔΑ 11

**Αγριο ξύλο
και συλλήψεις
στη Μαδρίτη**

ΣΕΛΙΔΑ 8

Επαναστατική προοπτική και όχι πρόσκαιρες εκτονώσεις

Truth – Justice You'll Never Walk Alone

Ηαποκάλυψη της αλήθειας για τα γεγονότα του Χίλιμπορο εξακολουθεί ν' αποτελεί το βασικό θέμα στην αθλητική επικαιρότητα της Αγγλίας, αφού εκτός από το αμιγώς αθλητικό ενδιαφέρον, έχει σημαντικές κοινωνικές και πολιτικές προεκτάσεις.

Οι οπαδοί της Λίβερπουλ, λίγες μέρες μετά τη δικαίωσή τους, είχαν την ευκαιρία να αποτίσουν φόρο τιμής στους 96 νεκρούς του Χίλιμπορο και μάλιστα στον αγώνα κόντρα στη Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ. Το γεγονός ότι οι οπαδοί των δυο ομάδων έχουν πολύ μεγάλη αντιπάλοτητα και έχουν πολλές φορές στο παρελθόν υπέρβει τα εσκαμένα, με προσβλητικές ενέργειες για τη μνήμη των νεκρών οπαδών των αντιπάλων τους (η Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ έχει το δικό της τραγικό συμβάν, με το αεροπορικό δυστύχημα του 1958 στο Μόναχο, όταν 21 άνθρωποι, ανάμεσα τους οκτώ παικτες της Γιουνάιτεντ, έχασαν την ζωή τους). Το γεγονός αυτό είχε δημιουργήσει μεγάλη ανησυχία για τα όσα θα διαδραματίζονταν στις εξέδρες του Ανφιλντ, όμως τελικά όλα πήγαν καλά και οι οπαδοί των δυο ομάδων τίμησαν με τον τρόπο που έπειρε τα θύματα του Χίλιμπορο, μέσα σε κλίμα έντονης συγκίνησης. Ο θρύλος των «κόκκινων διαβόλων» Μπόμπι Τσάρλτον έδωσε λουλούδια στο βετεράνο αρχηγό των «κόκκινων» Ιων Ράς, ενώ ο ουαλός μεσοεπιθετικός με τον νυν αρχηγό της Λίβερπουλ Στίβεν Τζέραρντ άφησαν στον αέρα 96 κόκκινα μπαλόνια, στη μνήμη των νεκρών. Το αποκορύφωμα των εκδηλώσεων ήταν οι κορέοι που σχημάτισαν οι οργανωμένοι οπαδοί της Λίβερπουλ. Στην κεντρική εξέδρα σχηματίστηκε η λέξη Justice (Δικαιοσύνη) και στο πέταλο η λέξη Truth (Αλήθεια), ενώ το σύνολο των «reds» φορούσε μπλουζάκια με τον αριθμό 96.

Εκτός όμως από τις εκδηλώσεις των οπαδών στις εξέδρες του Ανφιλντ, το θέμα απασχόλησε και το BBC, το οποίο προέβαλε την περασμένη βδομάδα ένα αποκαλυπτικό ντοκιμαντέρ για το θέμα. Στις τάξεις των οπαδών της Λίβερπουλ επικρατεί ενθουσιασμός για την παραγωγή του BBC, που είχε τον τίτλο «Searching for Truth» (Αναζητώντας την αλήθεια), αφού θεώρησαν ότι ήταν πολύ αποκαλυπτικό. Υπάρχουν όμως και αρκετές επικριτικές φωνές, όχι για το

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

περιεχόμενο του ντοκιμαντέρ, αλλά για το γεγονός πως αυτό δεν προβλήθηκε σε όλη την αγγλική επικράτεια. Το γεγονός αυτό δεν είναι τυχαίο, αφού στη συγκεκριμένη υπόθεση η κυβέρνηση της Θάτσερ είχε την αποκλειστική ευθύνη και κάλλιστα θα μπορούσαν να γίνουν συνειρμοί για τον τρόπο που δρα η εκάστοτε εξουσία για να επιβάλλει αντιλαϊκά κατασταλτικά μέτρα. Στο ντοκιμαντέρ υπήρχε αποκλειστική συνέντευξη του Χάρι Αρνολντ, του δημοσιογράφου της «Sun», ο οποίος έγραψε στις 19 Απρίλι 1989, τέσσερις μέρες μετά την τραγωδία του Χίλιμπορο, ένα κατά-

που χρησιμοποίησε στο κείμενο του, τόνισε ότι «πάντα ήταν και εξακολουθεί να είναι πολύ δύσκολο να ξέρεις εάν οι ισχυρισμοί ήταν αληθείς, εν μέρει αληθείς ή εντελώς ψευδείς. Εγώ απλά τους καπτέργραψα». Δεν νομίζω ότι χρειάζονται περισσότερα για να καταλάβουμε γιατί ακόμη και σήμερα, 23 χρόνια μετά το τραγικό συμβάν, αρκετοί οπαδοί της Λίβερπουλ δεν αγοράζουν το βρομερό ταμπλόιντ, ενώ σε αρκετά σημεία της πόλης η συγκεκριμένη εφημερίδα δεν πωλείται.

Θα κλείσουμε με μια ανα-

■ ΠΑΟΛΟ και ΒΙΤΟΡΙΟ ΤΑΒΙΑΝΙ Ο Καίσαρας πρέπει να πεθάνει

Στην καινούρια ταινία των Ταβιάνι παρακολουθούμε τους τροφίμους φυλακής υψίστης ασφαλείας σε όλη τη διαδικασία δημιουργίας της νέας τους θεατρικής παράστασης πάνω στον «Ιούλιο Καίσαρα» του Σέξπιτ. Για άλλη μία φορά, οι Ταβιάνι εμπνέονται από πραγματικά γεγονότα (οι ίδιοι είχαν παρακολουθήσει σε αυτήν τη φυλακή παράσταση των τροφίμων πάνω στην «Κόλαση» του Δάντη) και χρησιμοποιούν θιθοποιούς ερασιτέχνες, αυτή τη φορά μέσα από τη φυλακή.

Δύο είναι οι άξονες που διούλεψαν οι αδερφοί Ταβιάνι στη συγκεκριμένη ταινία. Ο πρώτος είναι η σχέση των φυλακισμένων με την τέχνη και το θέατρο και μάλιστα με ένα κείμενο, το οποίο αναφέρεται σε καταστάσεις που οι ίδιοι έχουν βιώσει στο παρελθόν (δολοφονίες, προδοσίες, ίντριγκες κτλ.) και πώς μέσα από την τέχνη «απελευθερώνονται», και ο δεύτερος άξονας είναι μια ανάγνωση του σεξπιρικού έργου, σύμφωνα με την οποία ο Βρούτος δεν αντιμετωπίζεται ως προδότης του μεγάλου Καίσαρα, αλλά ως σπουδαίος άντρας, ο οποίος μόλις καταλαβαίνει ότι ο Καίσαρας απειλεί την πολυπόθητη δημοκρατία στη Ρώμη αποφασίζει να τον σκοτώσει κι ας είναι πολύ αγαπημένος του φίλος. Συνδιάζοντας αυτούς τους δύο άξονες, καταφέρνουν να κάνουν μία ταινία πολιτική, που μέσα από τις αληγορίες και τις ευθείες αναφορές της θήγει πολύ επίκαιρα ζητήματα.

Οι σκηνές, στις οποίες γίνονται πρόβες για την παράσταση και παρακολουθούμε την τραγωδία του Σέξπιτ να εκτυλίσσεται με φόντο τη φυλακή υψίστης ασφαλείας, είναι καταπληκτικές. Για άλλη μία φορά, οι Ταβιάνι έκαναν έναν οριστούργημα.

■ ΟΖΓΚΑΝΑΛΠΕΡ Φθινόπωρο

Με ρυθμό αργό, τοπίο υποβλητικό και ένταση υποβόσκουνσα, ο Αλπέρ διηγείται την ιστορία του πολιτικού κρατούμενου Γιουσούφ, που μόλις αποφυλακίστηκε ύστερα από δέκα χρόνια φυλακής και μία απεργία πείνας που του δημιούργησε σοβαρά προβλήματα υγείας.

Ο σκηνοθέτης, δίχως να μας δίνει πολλές λεπτομέρειες για τη ζωή και την πολιτική δράση του ήρωά του, επικεντρώνεται στη ζωή του μετά τη φυλακή. Ο Γιουσούφ έρχεται αντιμέτωπος με μια νέα πραγματικότητα, εφόσον οι δικοί του άνθρωποι έχουν προχωρήσει τις ζωές τους, η κατάσταση στο κίνημα στην Τουρκία είναι πολύ διαφορετική τώρα πια και οι παλιοί του σύντροφοι πιο πολύ με μελαγχολία θυμούνται το πολιτικό τους παρελθόν παρά με διάθεση αγωνιστική. Ο σκηνοθέτης κάνει ευθεία αναφορά στην κοινωνικοπολιτική κατάσταση της σημερινής Τουρκίας, η οποία είναι τελείως διαφο-

πτυστού άρθρο για τους οπαδούς της Λίβερπουλ, συμμετέχοντας με τον τρόπο αυτό ενεργά στην προσπάθεια της κυβέρνησης Θάτσερ να αποκρύψει την αλήθεια και να «φορτώσει» στους οπαδούς της Λίβερπουλ, ενώ ο τίτλος του είναι χαραργμένος κάτω από σήμα της ομάδας στην πύλη Σάνκλι του Ανφιλντ. Το τραγούδι ερμήνευσε πρώτη η Κριστιν Τζόνσον το 1911 και έγινε γνωστό το 1945 από το μιούζικαλ «Καρουζέλ» (ένα από τα κορυφαία του είδους), που αναφέρεται στην ερωτική σχέση της Τζούλι, μιας νεαρής εργάτριας, και του Μπίπλι, ενός υπαλλήλου λούνα πάρκ, σ' ένα φαροχώρι της Νέας Αγγλίας. Μιλά για το έγκλημα, την αυτοκτονία και την κόλαση, θέματα ασυνήθιστα για μιούζικαλ. Το «You'll Never Walk Alone», το οποίο από την δεκαετία του '60 έχει ταυτιστεί με τους οπαδούς της Λίβερπουλ, ενώ το έργο αποτελεί το αγαπημένο για τους οργανωμένους οπαδούς και άλλων ομάδων, όπως της σκοτοσέζικης Σλέτικ, των ολλανδικών Φέγενορντ και Τβέντε, των γερμανικών Μπορούσια Ντόρτμουντ, Μάντσ, Καΐζερσλάουτεν, Ζανκτ Πάουλι και Μπορούσια Μενχεγκλάντμπαχ, καθώς και της ιαπωνικής Τόκιο.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ: Στο παιχνίδι με τον Πανθρακικό οι φίλοι του Ολυμπιακού ανάρτησαν πάνω που ανέφερε «Justice for the 96» (Δικαιοσύνη για τους 96) και ένωσαν τις φωνές τους με αυτές των οπαδών της Λίβερπουλ, παρά το γεγονός ότι στην πλειοψηφία τους είναι πιο κοντά στους οπαδούς της Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ (έίναι γνωστή η αντιπαλότητα στην Αγγλία ανάμεσα στους οπαδούς της Λίβερπουλ και της Μάντσεστερ). Η στήλη δεν συνηθίζει να λέει καλά λόγια για τους οπαδούς του Ολυμπιακού, αλλά στην προκειμένη περίπτωση τα αξίζουν.

